

“मीठे बच्चे- पहिला निश्चय गर म आत्मा हुँ। प्रवृत्तिमा आफूलाई शिवबाबाको बच्चा मानेर चल, यसमा नै मेहनत छ।”

प्रश्न:- तिमी पुरुषार्थी बच्चाहरूले कुन एक गहन रहस्यलाई राम्रो सँग जान्दछौ?

उत्तर:- तिमीलाई थाहा छ- अहिलेसम्म १६ कला सम्पूर्ण कोही पनि बनेको छैन, सबैले पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। म सम्पूर्ण बनिसकेको छु- यो भन्ने तागत कसैमा पनि हुन सक्दैन, किनकि यदि सम्पूर्ण बने त यो शरीर नै छुट्छ। शरीर छुटेपछि सूक्ष्मवतनमा बस्नु पर्छ। मूलवतनमा त कोही जान सक्दैन किनकि जबसम्म साजन जानुहुन्न, तबसम्म सजनी कसरी जान सक्छन्! यो पनि गहन रहस्य हो।

गीत:- मुखडा देख ले प्राणी...

ओम् शान्ति। शिव भगवानुवाच। अब यो त बच्चाहरूले बुझिसकेका छन्- यिनको नाम शिव त होइन। उहाँ त हुनुहुन्छ निराकार शिव। भगवानुवाच, बच्चाहरूले बुझेका छन्- निराकार त शिवबाबालाई नै भनिन्छ र कुनै मनुष्य मात्रको लागि भनिँदैन। निराकार पतित-पावन शिवबाबा हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। उहाँ यस तनद्वारा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। उहाँलाई नै परमपिता परमात्मा भनिन्छ। पितालाई र आफ्नो आत्मालाई जान्नु छ। मनुष्यहरूलाई आफ्नो आत्माको बारेमा थाहा छैन- आत्मा के चीज हो। अंग्रेजीमा भनिन्छ सेल्फ रियलाइजेशन। सेल्फ अर्थात् आत्मा के वस्तु हो? भन्न त भन्छन् पनि- भृकुटीको बीचमा सितारा रहन्छ। केवल भन्छन् मात्र। आत्मा तारा जस्तै छ, निराकार छ त्यसैले उसको पिता पनि त निराकार हुन्छ। सानो ठूलो त हुन सक्दैन। जस्तो आत्मा हो, त्यस्तै परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सुप्रीम। सबैभन्दा उच्च। पहिला त आत्मालाई जान्नु छ- आत्मा कसको सन्तान हो? ऊ कसरी पतितबाट पावन बन्छ? उसले कसरी पुनर्जन्म लिन्छ, केही पनि जानेका छैनन्। पहिला त यो ज्ञान चाहिन्छ- आत्मा के वस्तु हो? बाबा नै आएर आत्माहरूलाई बताउनु हुन्छ- आत्मा तारा जस्तै छ। अति सूक्ष्म छ। यी आँखाले देख्न सकिँदैन। देख्नको लागि दिव्य दृष्टि चाहिन्छ। हुन त हस्पिटलमा जति नै टाउको दुखाऊन् आत्मालाई हेर्नको लागि तर आत्मालाई देख्न सक्दैनन्। अति सूक्ष्म छ। पहिला त यो निश्चय चाहिन्छ- म आत्मा अति सूक्ष्म हुँ। बाबाले उनलाई नै सम्झाउनु हुन्छ, जसको आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट निश्चित छ। फेरि परमात्मा स्वयं नै महसुस गराउनुहुन्छ, यो आत्माले कहाँ गराउन सक्छन् र। परमात्मा स्वयंले नै महसुस गराउनुहुन्छ- म तिम्रो बाबा अति सूक्ष्म हुँ। ड्रामामा सारा निश्चित छ। यिनको पार्टमा केही पनि चेन्ज हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म कसैलाई बिमारी आदिबाट ठीक गर्न कहाँ आउँछु र। यो जिस्मानी बिमारी आदि त कर्मभोग हो। तिमीले त मलाई भन्छौ नै पतित-पावन, नलेजफुल ज्ञानको सागर आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। राजयोग पनि सिकाउनुहोस्। परमात्मालाई नै बोलाउँछन् फेरि बीचमा कृष्ण कहाँबाट आए! कृष्णलाई सबैले गड फादर कहाँ भन्छन् र। सबै आत्माहरूको पिता निराकार हुनुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ दुःख हर्ता सुख कर्ता। उहाँ कसरी आउनुभयो, कसरी पार्ट खेल्नु भयो- यो कसैलाई पनि थाहा छैन। शास्त्र आदिमा त केही छँदै छैन। गीता हो सर्व शास्त्रमयी

शिरोमणी, जुन गीताद्वारा नै सत्ययुगी आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भयो। पछाडि फेरि बाल-बच्चाहरू आए। धर्मशास्त्र मुख्य कुनचाहिँ हो? त्यसको बारेमा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। मुख्य हो गीता, जसबाट ब्राह्मण, सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी धर्मको स्थापना भयो। संगमयुग हो नै ब्राह्मण धर्म। तिमीलाई थाहा छ— बाबाले हामीलाई ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ, जसबाट हामी शूद्रबाट ब्राह्मण बन्छौं। फेरि सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी बन्यौं। यो त पक्का याद गर्नु पर्छ। परमपिता परमात्माले ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय धर्मको स्थापना गर्नुभयो।

बाबाले आत्माको विषयमा पनि सम्झाउनु भएको छ। कति बच्चाहरू आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्नमा अलमल पर्छन्। अरे तिमी आत्मा हौ नि। तिमी बाबा हुनुहुन्छ शिव। जस्तै आत्माले अंगहरू बिना केही पनि गर्न सक्दैन, त्यस्तै निराकार बाबालाई पनि त अंगहरू चाहिन्छ नि। उहाँ यिनमा आएर सम्झाउनु हुन्छ। आत्माको रूप के हो, परमात्माको रूप के हो! यो त केवल भन्छन् मात्र— परमात्माको रूप बिन्दु हो। तर उहाँमा कसरी अविनाशी पार्ट भरिएको छ, जुन कहिल्यै मेटिदैन। यो कसैलाई थाहा छैन। तर पार्ट अनादि परम्परा देखि चल्दै आएको छ, यसको कहिल्यै अन्त्य हुँदैन। पुरानो दुनियाँको अन्त्य हुन्छ अनि नयाँ दुनियाँ हुन्छ। बाबा नै आएर पतित दुनियाँलाई पावन बनाउनुहुन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— मुख्य धर्म शास्त्र छन् नै चार, जसबाट ४ धर्मको स्थापना हुन्छ। पहिलो हो गीता फेरि इस्लामी धर्मको शास्त्र, बौद्ध धर्मको शास्त्र, क्रिश्चियन धर्मको, फेरि वृद्धि हुन्छ। ती सबै गीताका बाल-बच्चा भए। त्यसैले गायन गरिन्छ— श्रीमत भगवत गीता, जुन बाबाले उच्चारण गर्नु भएको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म नत मनुष्य हुँ, न देवता हुँ। म त उच्च भन्दा उच्च निराकार परमात्मा हुँ। म कल्प-कल्प यस साधारण तनमा पढाउन आउँछु। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी वास्तवमा ब्राह्मण बनेका छौं, फेरि देवता बन्छौं। वृद्धि त हुन्छ। हो, बी.के. बन्नु कुनै सानीआमाको घर होइन। सम्झाइन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर आफूलाई शिवबाबाको बच्चा सम्झ। तिमी शिवबाबाका नाति पनि हौ भने बच्चा पनि हौ। अज्ञानकालमा यस्तो भनिदैन— म हजुरबुवाको नाति पनि हुँ, बच्चा पनि हुँ। तिमी बच्चाहरू हौ शिववंशी। फेरि शिवबाबाले एडाप्ट गरेर बी.के. बनाउनुहुन्छ। उहाँ निराकार हुनुभयो, यी साकार भए। निराकार बाबाका तिमी सन्तान हौ। फेरि भन्नुहुन्छ— ब्रह्माद्वारा म तिमीलाई एडाप्ट गर्छु। त्यसैले ब्रह्माका बच्चाहरू हुनाले तिमी मेरो नाति हौ। तिमीलाई वर्सा शिवबाबा सँग मिल्छ। बाँकी धर्म शास्त्र त्यसलाई भनिन्छ, जसबाट धर्म स्थापना हुन्छ। वेदद्वारा कुनचाहिँ धर्म स्थापना भयो? कुनै पनि भएको छैन। महाभारत पनि धर्म शास्त्र होइन। बाइबिल धर्म शास्त्र हो। गीताद्वारा त देवता धर्म स्थापना भयो। बाँकी भागवत, रामायणमा त दन्त्य कथा लेखिदिएका छन्। ती त धर्म शास्त्र होइनन्। मूल कुरा हो— आत्मालाई जान्नु। उनले फेरि भन्छन्— आत्मा निर्लेप छ त्यसैले उल्टो भयो नि। वास्तवमा आत्माले नै शरीरद्वारा खान्छ, वासना लिन्छ। दुःख-सुख आत्माले नै अनुभव गर्छ नि। महात्मा, पाप आत्मा भनिन्छ। फेरि आत्मा सो परमात्मा भनि दियो भने गलत भयो। सेन्टरमा आउनेवाला कति बच्चाहरूलाई यो पनि थाहा छैन— आत्मा के चीज हो। तिमीले स्वयं भन्छौ आत्मा तारा हो। उसमा नै सारा पार्ट भरिएको छ। आत्मा अति सूक्ष्म छ। आत्मालाई कहिल्यै देख्न सकिँदैन। हो, बाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा साक्षात्कार गराउन

सक्नुहुन्छ। साक्षात्कारमा गुम हुन्छन्। फेरि पनि तिमीले बुद्धिद्वारा निश्चय त गर्नु पर्छ नि- हामी आत्मा अति सूक्ष्म हौं। जस्तै विवेकानंदको उदाहरण सुनाउँछन्- उनलाई ज्योतिको साक्षात्कार भयो। देखे- ज्योति गुरुबाट निस्केर उनी भित्र समाहित भयो। तर यो त साक्षात्कार भयो। बाँकी समाहित हुने कुरा होइन। आत्माको साक्षात्कार भयो त के भयो! आत्मा त तिमी हो नै। कति फाल्तू महिमा लेखिदिएका छन्। साक्षात्कार भयो। राम्रो, तर त्यसबाट प्रारब्ध के बन्यो? केही पनि छैन, मानौं, तिमीलाई चतुर्भुजको साक्षात्कार भयो, के तिमी लक्ष्मी-नारायण बन्छौ त? लक्ष्य-उद्देश्यको केवल साक्षात्कार भयो। बाबाको पनि के साक्षात्कार हुन्छ? जसरी आत्मा तारा जस्तै छ, त्यस्तै उहाँ पनि तारा हुनुहुन्छ। देखाउँछन्, अर्जुनले भने- हजारौं सूर्य भन्दा धेरै तेज छ, मैले सहन गर्न सकिदैनं। पुग्यो, अब बन्द गर्नुहोस्। अब यस्तो त केही पनि हुनुहुन्न। पहिले त धेरैलाई साक्षात्कार हुन्थ्यो, जो सुनेका थिए, त्यो साक्षात्कार हुन्छ। सम्झन्छन्- हाम्रो मनोकामना पूरा भयो। तर यसमा त केही पनि फाइदा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म राजयोग सिकाएँ, पतितबाट पावन बनाउन आएको हुँ। यस्तो होइन मुर्दामा श्वास हालिदिन्छु। बिमारी भएमा जाऊ डक्टरको पासमा। म त आएको हुँ पावन बनाउन। पावन बन्यौ भने पावन दुनियाँमा जान्छौ। अवश्य पतित दुनियाँको विनाश हुन्छ, तब त पावन दुनियाँ स्थापना हुन्छ। महाभारत लडाइँपछि के भयो, केही पनि रिजल्ट देखाइएको छैन। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। यो ज्ञान कसैको बुद्धिमा छँदै छैन। आत्माको नै ज्ञान छैन। बाबा सँग आएर सोध्यो- आत्मा के हो! बाबालाई याद कसरी गर्ने? बाबा आश्चर्य मान्नुहुन्छ- सेवा गर्ने बच्चाहरूमा पनि आत्मा, परमात्माको ज्ञान छैन भने अरूलाई के सुनाउँछन् होला! हो, मुरली सुनाइरहन्छन्। टिचर्स पनि नम्बरवार छन् त्यसैले मुख्य जो ब्राह्मणी छन्, उनलाई निमित्त बनाइन्छ- क्लासमा चक्कर लगाऊ, एक-एक सँग सोध- आत्माको रूप के हो? परमात्माको रूप के हो? निरीक्षण गर्नु पर्छ। जबसम्म आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्दैनन्, विकर्म विनाश पनि हुन सक्दैन। मनुष्य बिल्कुल पत्थरबुद्धि छन्, उनलाई पारसबुद्धि बन्न मेहनत लाग्छ। देलवाडा मन्दिरमा हेर आदिदेवको कालो चित्र छ। फेरि माथि स्वर्गको सीन बनाएका छन्। मन्दिर बनाउने त करोडपति हुन्छन्, जानेका केही पनि छैनन्। महावीर भन्छन् तर अर्थ केही पनि बुझेका छैनन्। जगत अम्बा महारानी बन्छिन् नि। आदिदेवकी छोरी सरस्वती हुन्। मन्दिर त अनेक बनाएका छन्। ट्रस्टीहरू स्वयंले पनि जान्दैनन्। पुजारीले पनि भन्छन्- हामी त सम्हाल्नको लागि बसेका छौं। मन्दिर फलानोले बनाएका हुन्, हामी के जानौं! मनुष्य आएर टाउको टेकेर जान्छन्। अहिले तिमीलाई कति प्रकाश मिलेको छ। यो पढाइ हो- मनुष्यबाट देवता बन्ने। मनुष्यले गीता भवन बनाउँछन् तर गीता कसले रच्यो? यो कसैलाई थाहा नै छैन। ठूला-ठूला करोडपतिले ठूला-ठूला मन्दिर बनाउँछन्। जानेका केही पनि छैनन्। बाबा आएर सारा ड्रामाको रहस्य तिमीलाई सम्झाउनु हुन्छ। ठीक छ, अरू केही जान्दैनन् भने केवल शिवबाबालाई याद गरून्। यो पनि राम्रो हो। बाबालाई याद त गर्छन् नि। शिवबाबा हुनुहुन्छ नै आत्माहरूका पिता। मर्ने बेलामा शिवबाबा सिवाएँ अरू केही पनि याद आएन भने पनि स्वर्गमा जान्छन्। कुनै कम कुरा कहाँ हो र। पहिला सुरुमा त आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु पर्छ। उहाँ हुनुहुन्छ फेरि परमपिता परमात्मा। नाम उहाँको शिव हो। आत्मा पनि बिन्दु रूप छ। परमात्मा पनि बिन्दु

हुनुहुन्छ। जसरी आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट छ, परमात्माको पनि पार्ट छ— पतितहरूलाई पावन बनाउने। भक्तिमा मैले सबैको मनोकामना पूर्ण गर्छु। दिव्य दृष्टिको चाबी बाबाको हातमा छ। यो पनि ड्रामामा पार्ट बनेको छ। नवधा भक्तिबाट साक्षात्कार हुनु नै छ। अशुद्ध कामना शैतान (रावण) पूरा गर्छ। यो जुन रिद्धि सिद्धि आदि सिक्छन्, त्यो मेरो काम होइन, जसबाट मनुष्यले कसैलाई दुःख दिन्छ। त्यो कामना म पूरा गर्दिनँ। अहिले सबै बच्चाहरू पुरुषार्थी छन्। १६ कला कोही बनेको छैन। जबसम्म विनाश हुँदैन, तबसम्म पुरुषार्थ चल्नु नै छ। कसैको पनि तागत छैन, जसले भनोस्— १६ कला सम्पूर्ण बनिसकें। बनेका नै छैनन्। त्यो अवस्था हुन्छ अन्त्यमा। कोही रात दिन उठेर बसोस्, तर पनि बन्न सक्दैन। यस समय कोही कर्मातीत बन्यो भने त शरीर छोड्नु पर्छ। सूक्ष्मवतनमा गएर बस्नु पर्छ। मूलवतनमा त जान सक्दैन। पहिला साजन जानुहुन्छ अनि सजनी जान्छन्। उहाँ भन्दा पहिले कसरी जान सक्छन्? बुद्धि पनि कति दूरादेशी चाहिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) साक्षात्कार आदिको आश नराखी निश्चयबुद्धि बनेर पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। पहिला पहिला निश्चय गर्नु छ— म अति सूक्ष्म आत्मा हुँ।
- २) बिरामी आदिमा बाबाको यादमा रहनु छ। यो पनि कर्मभोग हो। यादद्वारा नै आत्मा पावन बन्छ। पावन बनेर पावन दुनियाँमा जानु छ।

वरदानः— सूक्ष्म पापहरूबाट मुक्त बनेर सम्पूर्ण स्थितिलाई प्राप्त गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

कति बच्चाहरू वर्तमान समय कर्मको गतिको ज्ञानमा धेरै हल्का भएका छन्, त्यसैले स-साना पाप भइरहन्छन्। कर्म फिलोसफीको सिद्धान्त छ— यदि तिमीले कसैको ग्लानि गछौं, कसैको गल्तीलाई फैलाउँछौ या कसैलाई साथ दिन्छौ भने पनि पापको भागी बन्छौ। आज तिमीले कसैको ग्लानि गछौं भने भोलि उसले तिम्रो दुई गुणा ग्लानि गर्नेछ। यो स-साना पाप सम्पूर्ण स्थितिलाई प्राप्त गर्नमा विघ्न रूप बन्छ। त्यसैले कर्मको गतिलाई जानेर पापहरूबाट मुक्त बनेर सिद्धि स्वरूप बन।

स्लोगनः— आदि पिता समान बन्नको लागि शक्ति, शान्ति र सर्व गुणहरूको स्तम्भ बन।